

Добрич, Провадия, Осман Пазар, Ески Джумая и Котленско ¹⁾).

От Стара Загора Левски с голямо изкуство да заблуждава турската полиция отива в Пловдив. Там той поискал да узнае от верните си другари (учителя Матевски) и от чорбаджиите, какви мерки зима турското правителство и дали има българи да се лакомят срещу обещаните 50,000 гроша да предадат апостола, или за 25,000 да занесат главата му. Левски се явил и при Найден Геров, от кагото се научил, че в Цариград бил отреден специален съд за българските комити в София и че него дирят под листо. Найден Геров посъветвал апостола да се прехвърли, колкото е възможно, по-скоро в Ромжния.

От Пловдив Левски отишел в Т. Пазарджик (7 дек.), дал нуждните наредби, зел със себе си Никола Ржженков през Стара-Планина и се спрял в Троянския манастир. Тука той три дни се крил из околните метоси, защото манастиря на няколко пъти бивал претърсван от турската потеря.

В Ловеч били запрени трима души комитет-

---

¹⁾ Левски имал 4-5 верни младежи, които го придружавали в пътуванията му по разните части на България, като другари, телопазачи, писмоноски и др. Тия негови верни хора били: за западна България *Васил Ионков* от Гложене, *Сава Младенов* от Червен бряг, за южна България *Дико Пеев* от Извор и за източна България *Таню Стоянов*,